

Категорія справи № 916/3121/19: **Господарські справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають із правочинів, зокрема, договорів; Невиконання або неналежне виконання зобов'язань; купівлі-продажу; поставки товарів, робіт, послуг.**

Надіслано судом: **28.12.2019**. Зареєстровано: **29.12.2019**. Оприлюднено: **02.01.2020**.

Дата набрання законної сили: **17.02.2020**

Результат оскарження **17.02.2020** **Південно-західний апеляційний господарський суд: повернуто апеляційну скаргу**

Номер судового провадження: **не визначено**



## ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ

### ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

### РІШЕННЯ

"26" грудня 2019 р.м. Одеса Справа № 916/3121/19

**Господарський суд Одеської області у складі:**

Суддя Гут С.Ф.

**При секретарі судового засідання Борисовій Н.В.**

**За участю представників сторін:**

**Від позивача:** Кочетков О.В. (директор на підставі виписки та статуту)

**Від відповідача:** не з'явився;

розглянувши справу за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Прва книга» до відповідача Товариства з обмеженою відповідальністю «Південний хліб» про стягнення 337 280,72 грн.,-

### ВСТАНОВИВ:

Товариство з обмеженою відповідальністю Прва книга звернулося до Господарського суду Одеської області з позовною заявою до відповідача Товариства з обмеженою відповідальністю Південний хліб про стягнення 337 280,72 грн.

Ухвалою Господарського суду Одеської області від 11.11.2019р. було прийнято позовну заяву до розгляду та відкрито провадження у справі, справу ухвалено розглядати за правилами спрощеного позовного провадження з повідомленням (викликом) сторін та призначення справи до розгляду по суті на "03" грудня 2019 р. о 09:45 год.

Ухвалою Господарського суду Одеської області від 03.12.2019р. було відкладено судове засідання на "26" грудня 2019 р. о 10:30 год.

Представник відповідача Товариства з обмеженою відповідальністю «ПІВДЕННИЙ ХЛІБ» в судові засідання по справі не з'явився, правом на відзив в порядку ст. 165 ГПК України не скористався. Ухвали господарського суду Одеської області були направлені за належною адресою відповідача, що підтверджується наявними в матеріалах справи рекомендованими повідомленнями про вручення поштового відправлення, а тому за приписами ч.7 ст.120ГПК України відповідач вважається повідомленим належним чином про відкриття провадження у справі.

У даному випадку суд враховує, що за приписами частини 1 статті 9 Господарського процесуального кодексу України ніхто не може бути позбавлений права на інформацію про дату, час і місце розгляду своєї справи або обмежений у праві отримання в суді усної або письмової інформації про результати розгляду його судової справи. Будь-яка особа, яка не є учасником справи, має право на доступ до судових рішень у порядку, встановленому законом.

Відповідно до частини 2 статті 2 Закону України "Про доступ до судових рішень" усі судові рішення є відкритими та підлягають оприлюдненню в електронній формі не пізніше наступного дня після їх виготовлення і підписання.

Згідно з ч. ч. 1, 2 ст. 3 Закону України "Про доступ до судових рішень" для доступу до судових рішень судів загальної юрисдикції Державна судова адміністрація України забезпечує ведення Єдиного державного реєстру судових рішень. Єдиний державний реєстр судових рішень - автоматизована система збирання, зберігання, захисту, обліку, пошуку та надання електронних копій судових рішень.

Судові рішення, внесені до Реєстру, є відкритими для безоплатного цілодобового доступу на офіційному веб-порталі судової влади України (ч. 1 ст. 4 Закону України Про доступ до судових рішень).

Враховуючи наведене, господарський суд зазначає, що відповідач не був позбавлений права та можливості ознайомитись з ухвалами суду у Єдиному державному реєстрі судових рішень ([www.reyestr.court.gov.ua](http://www.reyestr.court.gov.ua)).

За приписами ч.9 ст. 165 Господарського процесуального кодексу, у разі ненадання відповідачем відзиву у встановлений судом строк без поважних причин, суд вирішує справу за наявними матеріалами.

Відповідно до частини 2 статті 178 Господарського процесуального кодексу України у разі ненадання відповідачем відзиву у встановлений судом строк без поважних причин суд має право вирішити спір за наявними матеріалами справи.

За таких обставин, приймаючи до уваги, що відповідач так і не скористався наданими йому процесуальними правами, а за висновками суду у матеріалах справи достатньо документів, які мають значення для правильного вирішення спору, внаслідок чого справа може бути розглянута за наявними у ній документами відповідно до частини 2 статті 178 Господарського процесуального кодексу України.

В ході розгляду даної справи господарським судом Одеської області, у відповідності до п.4 ч.5 ст.13 ГПК України, було створено учасникам справи умови для реалізації ними прав, передбачених цим Кодексом у межах строків, встановлених ГПК України.

26.12.2019р. судом після повернення з нарадчої кімнати, в порядку ст. 240 ГПК України, було проголошено вступну та резолютивну частину рішення.

***Дослідивши в відкритому судовому засіданні матеріали справи, надані позивачем докази, заслухавши пояснення представника позивача, суд встановив:***

03 травня 2019 року між Товариством з обмеженою відповідальністю «Прва книга» (далі по тексту Позивач, Постачальник) та Товариством з Обмеженою Відповідальністю "ПІВДЕННИЙ ХЛІБ" (далі по тексту Відповідач, Покупець) укладено договір поставки № 03/05, згідно з яким постачальник поставляє та передає партіями у власність покупцю, а покупець приймає та оплачує на умовах даного Договору пакувальні матеріали, в подальшому за текстом іменується Товар, зазначений в Замовленнях та видаткових накладних.

Пунктом 1.2. Договору, найменування (номенклатура, асортимент) та ціна Товару, що постачається за цим Договором, вказується у Специфікаціях (Додаток №1 до Договору), кількість Товару у кожній партії вказується у Замовленнях Покупця, наданих Постачальнику Покупцем відповідно до умов Договору. Замовлення Товару здійснюється в будь-якій зрозумілій Сторонами формі (усній формі, шляхом надсилання замовлення електронною поштою факсимільним зв'язком, тощо). В разі

відсутності на складі Постачальника Товару, зазначеного у Замовленні Покупця, Постачальник повинен протягом 1 (одного) календарного дня з моменту отримання Замовлення повідомити Покупця у той же засіб про неможливість повного або часткового виконання цього Замовлення.

Пунктом 2.2. Договору встановлено, що розрахунки за цим Договором за Товар здійснюються у національній валюті України у безготівковій формі шляхом перерахування грошових коштів на поточний рахунок Постачальника.

Пунктом 2.3 Договору поставки передбачено, що оплата вартості товару здійснюється відповідачем у безготівковій формі шляхом перерахування на поточний рахунок позивача грошових коштів протягом 30 календарних днів з моменту поставки відповідної партії товару (з дати, зазначеної у відповідній підписаній Сторонами видатковій накладній щодо передачі партії товару).

Згідно із пунктом 2.4. Договору, датою оплати вважається дата списання грошових коштів з поточного рахунку Покупця.

Відповідно до пункту 3.2. Договору, строк поставки Товару 21 банківський день з моменту подання Покупцем Замовлення.

Відповідно положень пункту 3.3. Договору, передача та прийом кожної партії Товару здійснюється на підставі поданого Покупцем Замовлення та оформляється підписанням обома Сторонами відповідної видаткової накладної.

На виконання умов Договору, Позивач поставив Відповідачу Товар на загальну суму 376 450,95грн., що підтверджується видатковими накладними №РН-0000012 від 16.05.2019р. на суму 225 979,24грн., №РН-0000013 від 16.05.2019р. на суму 46 040,40грн. та №РН-0000023 від 04.07.2019р. на суму 104 431,31грн., складеними та підписаними Сторонами Договору №03/05, копії яких наявні в матеріалах справи.

Однак відповідач частково оплатив за поставлений товар, згідно укладеного Договору, починаючи з 09.07.2019р. 5 000,00грн., 09.07.2019р. 5 000,00грн., 10.07.2019р. 5 000,00грн., 10.07.2019р. 5 000,00грн., 12.07.2019р. 5 000,00грн., 12.07.2019р. 3 000,00грн., 15.07.2019р. 5 000,00грн., 16.07.2019р. 5 000,00грн., 18.07.2019р. 6 500,00грн., 17.07.2019р. 5 000,00грн., 22.07.2019р. 10 000,00грн.

Таким чином заборгованість Покупця перед Постачальником залишається 311 950,95грн.

У зв'язку із чим за відповідачем рахується заборгованість перед позивачем у розмірі 311 950,95грн., що є до цього часу не сплаченою.

Також умовами договору поставки № 03/05 від 03 травня 2019 року (пункт 4.4. Договору) передбачено, що за прострочення здійснення розрахунку за Товар Покупець зобов'язаний виплатити на користь Постачальника пеню в розмірі подвійної облікової ставки НБУ за кожен день прострочення платежу.

Згідно із ч. 2 ст. 625 Цивільного кодексу України, боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Крім того, позивачем заявлено позовну вимогу про стягнення з відповідача пені за прострочення розрахунків у розмірі 23 295,24грн. та 3% річних у розмірі 2 034,53грн.

Неналежне виконання Товариством з обмеженою відповідальністю ПІВДЕННИЙ ХЛІБ своїх зобов'язань за Договором поставки № 03/05 від 03.05.2019р. перед Товариством з обмеженою відповідальністю «Прва книга» і стало підставою для позивача звернутись до господарського суду Одеської області із даним позовом за захистом порушених прав та охоронюваних законом інтересів.

***Дослідивши в відкритому судовому засіданні матеріали справи, надані позивачем докази, проаналізувавши норми чинного законодавства, суд дійшов наступних висновків.***

У відповідності до ст.11 ЦК України цивільні права та обов'язки виникають із дій осіб, що передбачені актами цивільного законодавства, а підставою виникнення цивільних прав та обов'язків є договори та інші правочини. Правочин, різновидом якого є договори - основний вид правомірних дій це волевиявлення осіб, безпосередньо спрямовані на виникнення, зміну або припинення цивільних прав і обов'язків. При цьому, ст.12 ЦК України передбачає, що особа здійснює свої цивільні права вільно на власний розсуд.

Частиною 1 ст.15 ЦК України закріплено право кожної особи на захист свого цивільного права у випадку його порушення, невизнання або оспорювання.

Порушення права пов'язано з позбавленням його володільця можливості здійснити (реалізувати) своє право повністю або частково.

При оспорюванні або невизнанні права виникає невизначеність у праві, викликане поведінкою іншої особи.

Отже, порушення, невизнання або оспорювання суб'єктивного права є підставою для звернення особи за захистом свого права із застосуванням відповідного способу захисту.

Згідно з ч.1 ст.16 ЦК України кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу.

Приписами ч.ч.1, 2 ст. 20 ГК України встановлено, що держава забезпечує захист прав і законних інтересів суб'єктів господарювання та споживачів.

Згідно з ст. 173 ГК України зазначено, господарським визнається зобов'язання, що виникає між суб'єктом господарювання та іншим учасником (учасниками) відносин у сфері господарювання з підстав, передбачених цим Кодексом, в силу якого один суб'єкт (зобов'язана сторона, у тому числі боржник) зобов'язаний вчинити певну дію господарського чи управлінсько-господарського характеру на користь іншого суб'єкта (виконати роботу, передати майно, сплатити гроші, надати інформацію тощо), або утриматися від певних дій, а інший суб'єкт (управлена сторона, у тому числі кредитор) має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку.

Відповідно до ст.175 Господарського кодексу України майново-господарськими визнаються цивільно-правові зобов'язання, що виникають між учасниками господарських відносин при здійсненні господарської діяльності, в силу яких зобов'язана сторона повинна вчинити певну господарську дію на користь другої сторони або утриматися від певної дії, а управлена сторона має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку. Майнові зобов'язання, які виникають між учасниками господарських відносин, регулюються Цивільним кодексом України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

Статтею 193 Господарського кодексу України суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться.

За змістом ст. 265 ГК України, За договором поставки одна сторона - постачальник зобов'язується передати (поставити) у зумовлені строки (строк) другій стороні - покупцеві товар (товари), а покупець зобов'язується прийняти вказаний товар (товари) і сплатити за нього певну грошову суму. Договір поставки укладається на розсуд сторін або відповідно до державного замовлення. Реалізація суб'єктами господарювання товарів не господарюючим суб'єктам здійснюється за правилами про договори купівлі-продажу. До відносин поставки, не врегульованих цим Кодексом, застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України про договір купівлі-продажу.

Відповідно до ст.509 Цивільного кодексу України зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певні дії (сплатити гроші), а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку. При цьому, зобов'язання виникають з підстав, встановлених ст.11 цього Кодексу, у тому числі із договору.

Згідно вимог ст.ст.525, 526 Цивільного кодексу України зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу. Одностороння відмова від виконання зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається. В свою чергу, порушенням зобов'язання, відповідно до ст.610 Цивільного кодексу України, є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

Згідно ст.629 Цивільного кодексу України договір є обов'язковим для виконання сторонами. Припинення зобов'язання на вимогу однієї із сторін в силу положень ч.2 ст.598 цього Кодексу допускається лише у випадках, встановлених договором або законом.

Відповідно до ст. 626 Цивільного кодексу України договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Також за приписами ст. 627 Цивільного кодексу України, сторони є вільними в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості.

Статтею 628 Цивільного кодексу України визначено, що зміст договору становлять умови (пункти), визначені на розсуд сторін і погоджені ними, та умови, які є обов'язковими відповідно до актів цивільного законодавства.

Згідно ст.530 Цивільного кодексу України якщо у зобов'язання встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

Стаття 712 Цивільного кодексу України передбачає, що за договором поставки продавець (постачальник), який здійснює підприємницьку діяльність, зобов'язується передати у встановлений строк (строки) товар у власність покупця для використання його у підприємницькій діяльності або в інших цілях, не пов'язаних з особистим, сімейним, домашнім або іншим подібним використанням, а покупець зобов'язується прийняти товар і сплатити за нього певну грошову суму. До договору поставки застосовуються загальні положення про купівлю-продаж, якщо інше не встановлено договором, законом або не впливає з характеру відносин сторін. Законом можуть бути передбачені особливості регулювання укладення та виконання договорів поставки, у тому числі договору поставки товару для державних потреб.

Відповідно до ч.ч. 1, 2 ст. 9 Закону України Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні, підставою для бухгалтерського обліку господарських операцій є первинні документи, які фіксують факти здійснення господарських операцій. Первинні документи повинні бути складені під час здійснення господарської операції, а якщо це неможливо - безпосередньо після її закінчення. Для контролю та впорядкування оброблення даних на підставі первинних документів можуть складатися зведені облікові документи. Первинні та зведені облікові документи можуть бути складені на паперових або машинних носіях і повинні мати такі обов'язкові реквізити: назву документа (форми); дату і місце складання; назву підприємства, від імені якого складено документ; зміст та обсяг господарської операції, одиницю виміру господарської операції; посади осіб, відповідальних за здійснення господарської операції і правильність її оформлення; особистий підпис або інші дані, що дають змогу ідентифікувати особу, яка брала участь у здійсненні господарської операції.

Як вбачається з матеріалів справи, 03 травня 2019 року між Товариством з обмеженою відповідальністю «Прва книга» (далі по тексту Позивач, Постачальник) та Товариством з Обмеженою Відповідальністю "ПІВДЕННИЙ ХЛІБ" (далі по тексту Відповідач, Покупець) укладено договір поставки № 03/05, згідно з яким постачальник поставляє та передає партіями у власність покупцю, а покупець приймає та оплачує на умовах даного Договору пакувальні матеріали, в подальшому за текстом іменується Товар, зазначений в Замовленнях та видаткових накладних.

Пунктом 1.2. Договору, найменування (номенклатура, асортимент) та ціна Товару, що постачається за цим Договором, вказується у Специфікаціях (Додаток №1 до Договору), кількість Товару у кожній партії вказується у Замовленнях Покупця, наданих Постачальнику Покупцем відповідно до умов Договору. Замовлення Товару здійснюється в будь-якій зрозумілій Сторонами формі (усній формі, шляхом надсилання замовлення електронною поштою факсимільним зв'язком, тощо). В разі відсутності на складі Постачальника Товару, зазначеного у Замовленні Покупця, Постачальник

повинен протягом 1 (одного) календарного дня з моменту отримання Замовлення повідомити Покупця у той же засіб про неможливість повного або часткового виконання цього Замовлення.

Пунктом 2.2. Договору встановлено, що розрахунки за цим Договором за Товар здійснюються у національній валюті України у безготівковій формі шляхом перерахування грошових коштів на поточний рахунок Постачальника.

Пунктом 2.3 Договору поставки передбачено, що оплата вартості товару здійснюється відповідачем у безготівковій формі шляхом перерахування на поточний рахунок позивача грошових коштів протягом 30 календарних днів з моменту поставки відповідної партії товару (з дати, зазначеної у відповідній підписаній Сторонами видатковій накладній щодо передачі партії товару).

Згідно із пунктом 2.4. Договору, датою оплати вважається дата списання грошових коштів з поточного рахунку Покупця.

Відповідно до пункту 3.2. Договору, строк поставки Товару 21 банківський день з моменту подання Покупцем Замовлення.

Відповідно положень пункту 3.3. Договору, передача та прийом кожної партії Товару здійснюється на підставі поданого Покупцем Замовлення та оформляється підписанням обома Сторонами відповідної видаткової накладної.

На виконання умов Договору, Позивач поставив Відповідачу Товар на загальну суму 376 450,95грн., що підтверджується видатковими накладними №РН-0000012 від 16.05.2019р. на суму 225 979,24грн., №РН-0000013 від 16.05.2019р. на суму 46 040,40грн. та №РН-0000023 від 04.07.2019р. на суму 104 431,31грн., складеними та підписаними Сторонами Договору №03/05, копії яких наявні в матеріалах справи.

Однак відповідач частково оплатив за поставлений товар, згідно укладеного Договору, починаючи з 09.07.2019р. 5 000,00грн, 09.07.2019р. 5 000,00грн., 10.07.2019р. 5 000,00грн, 10.07.2019р. 5 000,00грн., 12.07.2019р. 5 000,00грн, 12.07.2019р. 3 000,00грн., 15.07.2019р. 5 000,00грн, 16.07.2019р. 5 000,00грн. , 18.07.2019р. 6 500,00грн, 17.07.2019р. 5 000,00грн., 22.07.2019р. 10 000,00грн.

Таким чином заборгованість Покупця перед Постачальником залишається 311 950,95грн.

У зв'язку із чим за відповідачем рахується заборгованість перед позивачем у розмірі 311 950,95грн., що є до цього часу не сплаченою.

За таких обставин, господарський суд вважає правомірною вимогу позивача щодо стягнення з відповідача заборгованості за Договором поставки №03/05 від 03.05.2019р. у розмірі 311 950,95грн.

Відповідно до ст. 610 Цивільного кодексу України порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

Відповідно до ч. 1 ст. 220 Господарського кодексу України, боржник, який прострочив виконання господарського зобов'язання, відповідає перед кредитором (кредиторами) за збитки, завдані простроченням, і за неможливість виконання, що випадково виникла після прострочення.

Частиною 1 ст. 229 Господарського кодексу України, учасник господарських відносин у разі порушення ним грошового зобов'язання не звільняється від відповідальності через неможливість виконання і зобов'язаний відшкодувати збитки, завдані невиконанням зобов'язання, а також сплатити штрафні санкції відповідно до вимог, встановлених цим Кодексом та іншими законами.

Умовами договору поставки № 03/05 від 03 травня 2019 року (пункт 4.4. Договору) передбачено, що за прострочення здійснення розрахунку за Товар Покупець зобов'язаний виплатити на користь Постачальника пеню в розмірі подвійної облікової ставки НБУ за кожен день прострочення платежу.

Згідно із ч. 2 ст. 625 Цивільного кодексу України, боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого

індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Перевіривши розрахунок суми пені за прострочення та 3% річних, наданий позивачем, господарський суд встановив, що такий розрахунок відповідає вимогам чинного законодавства, здійснений належним чином, у зв'язку з чим позовні вимоги в даній частині підлягають судом задоволенню в повній мірі.

Крім того, позивач в уточненій позовній заяві звернувся до суду із вимогою про стягнення витрат на правничу допомогу, суд зазначає, що з метою захисту своїх прав 28.08.2019р. позивач уклав з Адвокатським бюро "Добринь" Договір про надання правової допомоги №280819, предметом якого є надання правничої допомоги - надання правові інформації, консультацій, складання звернень, складання процесуальних документів, тощо.

28.08.2019р. мж позивачем та Адвокатським бюро "Добринь" було укладено додаткову угоду №1 до договору про надання правової допомоги №280819 від 28.08.2019р., з якої вбачається згідно пункту 2 додаткової угоди, щодо вартості послуг визначено, що за підготовку позовної заяви до Господарського суду Одеської області про стягнення заборгованості за Договором поставки №03/05 від 03 травня 2019р. становить - 5000,00грн.

Позивач посилається на ст.123 ГПК України, відповідно до якої судові витрати складаються із судового збору та витрат, пов'язаних з розглядом справи. До витрат, пов'язаних з розглядом справи, належать також витрати на професійну правничу допомогу.

Згідно з ч.2 ст.126 ГПК України за результатами розгляду справи витрати на професійну правничу допомогу адвоката підлягають розподілу між сторонами разом із іншими судовими витратами.

Для цілей розподілу судових витрат:

1) розмір витрат на професійну правничу допомогу адвоката, в тому числі гонорару адвоката за представництво в суді та іншу професійну правничу допомогу, пов'язану зі справою, включаючи підготовку до її розгляду, збір доказів тощо, а також вартість послуг помічника адвоката, визначається згідно з умовами договору про надання правничої допомоги та на підставі відповідних доказів щодо обсягу наданих послуг і виконаних робіт та їх вартості, що сплачена або підлягає сплаті відповідною стороною або третьою особою;

2) розмір суми, що підлягає сплаті в порядку компенсації витрат адвоката, необхідних для надання правничої допомоги, встановлюється згідно з умовами договору про надання правничої допомоги на підставі відповідних доказів, які підтверджують здійснення відповідних витрат.

Для визначення розміру витрат на професійну правничу допомогу з метою розподілу судових витрат учасник справи подає детальний опис робіт (наданих послуг), виконаних адвокатом, та здійснених ним витрат, необхідних для надання правничої допомоги.

Розмір витрат на оплату послуг адвоката має бути співмірним із: складністю справи та виконаних адвокатом робіт (наданих послуг); часом, витраченим адвокатом на виконання відповідних робіт (надання послуг); обсягом наданих адвокатом послуг та виконаних робіт; ціною позову та (або) значенням справи для сторони, в тому числі впливом вирішення справи на репутацію сторони або публічним інтересом до справи.

Таким чином, за змістом пункту 1 частини 2 статті 126, частини 8 статті 129 Господарського процесуального кодексу України розмір витрат на оплату професійної правничої допомоги адвоката встановлюється і розподіляється судом згідно з умовами договору про надання правничої допомоги при наданні відповідних доказів щодо обсягу наданих послуг і виконаних робіт та їх вартості, як уже сплаченої, так і тієї, що лише підлягає сплаті (буде сплачена) відповідною стороною або третьою особою.

Платіжним дорученням №93 від 29.08.2019р. ТОВ "ПРВА КНИГА" оплатило гонорар Адвокатському бюро "Добринь" у розмірі 5 000,00грн. Таким чином, з огляду на викладене, позивач згідно з

положеннями статті 74 Господарського процесуального кодексу України довів надання йому зазначених послуг у межах справи №916/3121/19 у відповідних сумах.

На підставі вищенаведеного, враховуючи наявність в матеріалах справи доказів виконання умов Договору про надання правової допомоги, суд дійшов висновку про наявність підстав для задоволення вимог ТОВ "ПРВА КНИГА" про стягнення на його користь витрат на правничу допомогу у розмірі 5 000,00грн.

Статтею 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» передбачено, що суди застосовують при розгляді справ Конвенцію («Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод») та практику Суду (Європейського суду з прав людини та Європейської комісії з прав людини) як джерело права.

Тому, колегія суддів зазначає, що хоча пункт 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, його не можна тлумачити як такий, що вимагає детальної відповіді на кожний аргумент (див. рішення у справі «Серявін та інші проти України» від 10.02.2010 п.58).

Відповідно до вимог ч.1 ст.73 ГПК України доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

Згідно ч.1 ст.74 ГПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

У відповідності до ст.76 ГПК України належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування. Предметом доказування є обставини, які підтверджують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення.

Зі змісту ст.77 ГПК України вбачається, що обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування. Докази, одержані з порушенням закону, судом не приймаються.

Статтею 86 ГПК України встановлено, що суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів.

Жодні докази не мають для суду заздальгідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності.

Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

Частинами ч.ч.1, 2, 3 ст.13 ГПК України встановлено, що судочинство у господарських судах здійснюється на засадах змагальності сторін. Учасники справи мають рівні права щодо здійснення всіх процесуальних прав та обов'язків, передбачених цим Кодексом. Кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених законом.

Принцип рівності сторін у процесі вимагає, щоб кожній стороні надавалася розумна можливість представляти справу в таких умовах, які не ставлять цю сторону у суттєво невігідне становище відносно другої сторони (п.87 Рішення Європейського суду з прав людини у справі "Салов проти України" від 06.09.2005р.).

У Рішенні Європейського суду з прав людини у справі "Надточий проти України" від 15.05.2008р. зазначено, що принцип рівності сторін передбачає, що кожна сторона повинна мати розумну



можливість представляти свою сторону в умовах, які не ставлять її в суттєво менш сприятливе становище в порівнянні з опонентом.

Змагальність означає таку побудову судового процесу, яка дозволяє всім особам - учасникам певної справи відстоювати свої права та законні інтереси, свою позицію у справі.

Принцип змагальності є процесуальною гарантією всебічного, повного та об'єктивного з'ясування судом обставин справи, ухвалення законного, обґрунтованого і справедливого рішення у справі.

Відповідачем у встановленому законом порядку позовні вимоги позивача не спростовано.

Відповідно до приписів ст.129 ГПК України витрати по сплаті судового збору покладаються на відповідача.

**Керуючись ст.ст.13, 20 73, 74, 76, 86, 126, 129, 165, 232, 233, 237, 238, 240, 241 Господарського процесуального кодексу України, суд, -**

### **ВИРІШИВ:**

**1.**Позов Товариства з обмеженою відповідальністю «Прва книга» до відповідача Товариства з обмеженою відповідальністю «Південний хліб» про стягнення 337 280,72 грн. задовольнити.

**2.**Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю ПІВДЕННИЙ ХЛІБ (65078, Одеська область, м. Одеса, вул. Генерала Петрова, будинок 14; код ЄДРПОУ 41740807) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Прва книга» (49044, Дніпропетровська область, м. Дніпро, вул. Шевченка, буд. 37; код ЄДРПОУ 42866964) 311 950 /триста одинадцять тисяч дев'яност п'ятдесят/ грн. 95 коп. сума заборгованості за поставлений товар, 2 034 /дві тисячі тридцять чотири/ грн. 53 коп. сума 3% річних, 23 295 /двадцять три тисячі двісті дев'яносто п'ять/ грн. 24 коп. сума пені за несвоєчасне виконання грошового зобов'язання, витрати по сплаті судового збору у розмірі 5 241/ п'ять тисяч двісті сорок одна/ грн. 62 коп. та витрати на правничу допомогу у розмірі 5 000 /п'ять тисяч / грн. 00 коп.

*Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано.*

*У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.*

*Наказ видати в порядку ст.327 ГПК України*

*Повне рішення складено 28 грудня 2019 р.*

**Суддя С.Ф. Гут**